

man har overladt Kommissionerne i det hele at bestemme, om det er nødvendigt at frede eller ikke at frede, maa man ogsaa kunne overlade det til Kommissionen at bestemme, om denne Fredning skal strække sig ikke alene til selve Kysten, men ogsaa ind over den private Ejendom, som man derved vil afskære vedkommende Ejer fra at benytte paa rette Maade, selv om Kommissionen siger, at det har ingen som helst Indflydelse til Skade eller til Gavn for selve Kystfredningen. Det mener jeg er et Fejlgreb. Skal der være Begrænsninger for Kommissionens Virken, maa det ikke være paa den Maade, at man paalægger den, at den skal forhindre den paagældende Lodsejer i at gøre sin Ejendomsret gældende, selv om den maa indrømme, at det ikke har nogen som helst Indflydelse paa det Forhold, den er sat til at varetage.

S. Sørensen: En Ting maa det ærede Medlem, som nu satte sig, indrømme, og det er, at der vilde blive meget forskelligartede Bestemmelser langs Kysten, dersom det, som det ærede Medlem ønsker, blev vedtaget, idet Kommissionen vilde blive sat under et stærkt Pres fra Befolkningen, saa at den visse Steder vilde komme til at medtage ogsaa den nøgne Strandbred, medens den et andet Sted under Pres fra anden Side vilde komme til ikke at medtage den. Afgørelserne vilde falde sporadisk, og det kan ikke være heldigt for det, som denne Lov vil fremme: Fredningen af vore Kyster. Denne Lovs Hovedhensigt er, at Kysterne skulle fredes, og jeg gad vide, hvad det egentlig kan skade, at den rent nøgne Strandbred indbefattes under Forbudet. Kommissionen kommer til at staa mere selvstændigt efter vort Forslag end efter det ærede Medlems, men den vil til Gengæld faa større Ansvar og vil komme til nøjere at overveje, hvilke Kyster det er nødvendigt at frede og hvilke ikke, naar Fredningsbestemmelserne blive ens for alle Kyster, hvor Forbud overhovedet nedlægges.

Emil Petersen: Til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) skal jeg sige, at der er Mulighed for, at det ærede Medlem og jeg se forskelligt paa Godsejernes Interesser. Jeg skønner, at i dette Forhold som i alle andre Forhold, hvor vi behandle og bestemme, hvad der skal være Ret, maa Godsejerne have den samme Ret under lige Vilkaar med alle andre Mennesker.

For mig er det ikke afgørende, om det er en Godsejer, som ejer en eller anden Kyststrækning, eller om det er en Mand, der ikke er Godsejer. Det, der er Ret for den ene, maa ogsaa være Ret for den anden, det er det afgørende. Og for Resten skal jeg gøre opmærksom paa, at det ikke for min Valgkreds er Godsejerinteresser, jeg har talt for og virket for. Der er blandt de 180 Underskrivere, der have udtalt sig i lignende Retning, som jeg har udtalt mig her i Tinget, kun 2 Repræsentanter for Godsejere og 178 andre Lodsejere, baade Husmænd og Bønder, og de have udtalt sig enslydende med de Andragender, som ere tilstillede Udvalget.

Naar jeg ikke kan tiltræde dette Forslag om, at Strandbredden obligatorisk skal medinddrages under det samme Forbud, som gælder Forstranden, er det, fordi jeg ikke kunde væрге mig mod den Opfattelse, at Folketinget en Gang under andre Forhold har faaet fat paa den Bestemmelse, at Strandbredden skal fredes under samme Forhold og i samme Omfang som Forstranden. Det var, da de private Forslag vare fremme for nogle Aar siden, da man endnu lod det ligge i den private Lodsejers egen Haand, om han vilde kræve Forbud nedlagt eller ikke, eftersom han havde Interesse deraf eller ikke. Da mente man, at man skulde lægge denne Klausul paa denne Mands Ejendom, for, som et æret Medlem, den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, at lægge en Bremse paa en Ejers eller Brugers Lyst til at nedlægge Forbud. Men denne Bremse har man ikke nogen som helst Brug for nu, fordi man fratager Ejerne den Ret, de hidtil have haft, til at skaffe sig Fred paa deres Kyster, og nu overlader det helt til en Kommission at bestemme, om der skal nedlægges Forbud eller ikke. Derfor behøver man ikke nu at medindbefatte Strandbredden under det samme Forbud, thi ingen Lodsejer kan efter Forslaget, som det nu ligger for, hvad enten det bliver vedtaget i den ene eller anden Skikkelse, foranledige, at der bliver vedtaget noget Forbud imod at borttage visse Ting fra Strandbredden og Forstranden, saa nu har man slet ikke Brug for denne Bestemmelse mere. Og jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) i den Betragtning, at man nu faar ensartede Bestemmelser. Det er netop det, man ikke gør. Og paa de Kyster, hvor der ikke bliver nedlagt Forbud, og hvor der ikke trænges dertil, ville Ejerne ogsaa fremtidig